

Ако пренебрегнемо питање веродостојности Вучићеве тврдње о постојању комуникације на коју се позвао када је говорио о Оскару, отварају се питања на која за сада нема одговора: да ли је то што је цитирао све из Скај преписке или је нешто истргнуто из контекста? И можда још важније: како је поседује када није достављена ни Специјалном суду где се суди Шарићевој групи?

У Србији готово да не постоји комуникација озбиљне криминалне групе у којој се директно или посредно не помињу људи из врха власти. Посебно је забрињавајуће када та комуникација криминалаца открива да виши руководиоци у полицији, БИА и правосудју разговарају са припадницима мафије. Међу њима су неки бивши и садашњи блиски сарадници председника Србије Александра Вучића, који га ословљавају са „главни шеф“, док га криминалци, могуће, како сам каже, зову Оскар.

Тек сада, после више од годину дана, Вучић се осврнуо на питање ко је заправо Оскар (аутор ових редова је о Оскару писао почетком марта 2023), али није дао објашњење за доказе изведене у суду – *Скај* апликацију, у којој о Оскару поруке размењују вођа нарко-картела Дарко Шарић и његов брат Душко, који је сада у бекству. Уместо одговора Вучић је изнео тврдње о комуникацији на *Скају*, којих како

Радар

сазнаје, нема међу доказима у Специјалном суду у новом поступку против Шарићеве групе. Слично је коментарисао и снимак на коме га сарадници у сумњивим комуникацијама ословљавају са „главни шеф“. Осврнуо се на последњи случај разговора министра Синише Малог и садашњег директора Инфраструктура железнице Србије Небојше Шурлана, а игнорисао је чињеницу да „главног шефа“ још 2016. помињу главни координатор Жандармерије Ненад Вучковић и Вељко Беливук (аутор је о томе писао почетком марта 2022).

Ко је све из власти користио Скај апликацију

Вучић је као и много пута до сада у случајевима где се власт и криминал преплићу и Оскара и „главног шефа“ коментарисао пре било које од институција којима је надлежност да истражују сумњиве везе мафије. Институције уместо тога хибернирају, па ће њихово евентуално накнадно изјашњење бити под сумњом да га је управо председник својим иступом наметнуо. Када је реч о Оскару, приметно је било у Вучићевом обраћању да се није освртао на то што су професионални медији објавили, а садржина је доказа у поступку против групе Дарка Шарића у коме је оптужен да је наставио да руководи картелом из притвора. Уместо тога, Вучић је рекао да није сасвим сигурно да су га криминалци звали Оскар, а затим је изнео тврдње о комуникацији, које нема у доказима. Председник је казао: „Они све најгоре говоре, псују мајку Оскару, чешће Вучићу, говоре да је најгори олош.“ Затим је наводио још неке епитете, како га наводно називају криминалци. Тврдио је и да он није учествовао ни у чему, као и да у *Скај*

порукама нема ништа компромитујуће против Оскара. А затим као да је неким својим сарадницима послао поруку да он није имао

Скај

за разлику од неких представника власти које није именовао.

Вучић је као много пута до сада у случајевима где се власт и криминал преплићу и Оскара и „главног шефа“ коментарисао пре било које институције, којима је надлежност да истражују сумњиве везе мафије. Њихово евентуално накнадно изјашњење биће под сумњом да га је управо председник својим иступом наметнуо

Да власт не може добити Оскара за пропагандни наратив због очитих контрадикторности, сведочи наступ доскорашње премијерке, а сада председнице Скупштине Ане Брнабић, која је само десетак дана пре председника децидирано тврдила да Вучић није Оскар, те да је то „брутална лаж, мешетарење и дестабилизација Србије“. Такође, власт невешто избегава непријатну чињеница, коју је недавно *КРИК* открио, да је полиција у кривичној пријави идентификовала да Шарићева група у комуникацији открива како им помажу Вучићеви блиски сарадници, некадашњи министар полиције и војске Небојша Стефановић и још увек актуелни функционер БИА Марко Парезановић.

КРИК □

је објавио полицијску пријаву у којој су само идентификовани као Едо – Стефановић и као Маркус – Парезановић, али нису обухваћени пријавом нити постоји податак да је вођена било каква истрага.

Ако пренебрегнемо питање веродостојности Вучићеве тврдње о постојању комуникације на коју се позвао говорећи о Оскару, поставља се следеће питање: да ли је то што је цитирао све или је нешто истргнуто из контекста? И можда још важније: како он поседује ту преписку која није достављена Специјалном суду? За разлику од његових тврдњи, у *Скајп* комуникацији која је и саставни део оптужнице против Шарићевог клана налази се нешто што и те како отвара сумњу у рад Оскара, а нарочито његових блиских сарадника које је чак и полиција идентификовала, Еда – Стефановића и Маркуса – Парезановића. О некадашњој блискости Вучића и Стефановића сведоче бројне ситуације, а и данас упркос некадашњим нападима режимских таблоида, бивши министар је рехабилитован у партији. О блискости Вучића и Парезановића сведочи фамилијарно обраћање председника на јавном скупу на којем га ословљава са „Марко“, а Парезановић је, заузврат, своју лојалност доказивао јавно говорећи како су за Србију највећа безбедносна претња медији, синдикати, невладине организације и опозиција. Међу важним функционерима које помиње Шарић је и председник Апелационог суда у Београду Душко Миленковић.

Преписка браће Шарић

Да подсетимо на комуникацију у којој Душко Шарић пише старијем брату: „Боримо се даље, мислимо да је ово једини реалан пут, преко Маркуса (Парезановића) до Оскара па

да он прича са судијама. Брате, мислим да је заиста реална прича да само он може да одлучи и, како обично ради, у последњем тренутку повуче потез. Али мислим да Оскар хоће да он буде тај који ће на крају решити... Маркус нас је питао, такође, које гаранције имамо као држава ако помогнемо теби, што смо ми разумели да можда он зна нешто више с обзиром да је од поверења Оскару и да има институционалну тежину... Мислимо брате да ово једино може да пресече Оскар, да ни Едо (Стефановић) нити било ко други уз сву добру вољу не може да пресече..." Браћа Шарић и у наставку комуницирају о договорима са Парезановићем. Две ствари су посебно забрињавајуће – када Душко Шарић наводи да су били на „брду“, што је колоквијални назив за седиште БИА, са Маркусом и Апелацијом (Душко Миленковић), те да је на притиске имун судија Апелационог суда Милимир Лукић. Судија Лукић је тада био у Већу које је одлучивало о Шарићевој групи, а касније је склоњен из поступка.

Вучић се није осврнуо на комуникацију браће Шарић, у којој Душко пише старијем брату: „Боримо се даље, мислимо да је ово једини реални пут, преко Маркуса (Марка Парезановића) до Оскара, па да он прича са судијама. Брате, мислим да је заиста реална прича да само он може да одлучи и, како обично ради, у последњем тренутку повуче потез..."

У доказима у новом поступку против Шарића за руковођење картелом из затвора нема наставка комуникације у време када су доношене одлуке у претходном поступку против овог шефа картела осуђеног за кријумчарење скоро шест тона кокаина. За Шарића је све ишло добро док из ЕУ нису послали комуникацију са Скај апликације ове групе у време док је он био у српском затвору. Пре тога је новембра 2020. у београдском Апелационом суду Шарић био осуђен на 15 година затвора. Врховни касациони суд је априла 2021. поништио ту пресуду јер је судија Лукић учествовао у ранијим одлукама, што до тада није била пракса за поништење пресуда. Питање је да ли се наводна комуникација у којој се, како каже Вучић, вређа Оскар, одвија, на пример, одмах након одлуке Апелационог већа у коме је Лукић. Ново веће Апелационог суда, без Лукића, отвара нови поступак, иако је Врховни суд указао само на формалне разлоге, и доноси одлуку да децембра 2021. премести Дарка Шарића у кућни притвор. Ако је постојала Скај комуникација, коју спомиње Вучић, питање је шта у њој стоји уочи ове одлуке Апелације и претходне одлуке Врховног суда да поништи пресуду? Одлука Апелације о пуштању Шарића је још необичнија, јер он није био упућен на адресу коју је пријавио већ у вилу на Дедињу.

